

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 27 maart 2018 met nummer RvVb/A/1718/0699
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0825/A

Verzoekende partij	1. de heer Theo VANDEVELDE 2. de bvba THEO VAN DE VELDE vertegenwoordigd door advocaat Pieter JONGBLOET met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Jan Jacobsplein 5
Verwerende partij	DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het departement RWO, afdeling Vlaams-Brabant vertegenwoordigd door advocaat Dirk DE GREEF met woonplaatskeuze op het kantoor te 1700 Dilbeek, Eikelenberg 20
Tussenkomenende partij	de nv AQUAFIN vertegenwoordigd door advocaat Erika RENTMEESTERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 25 augustus 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 17 juni 2016.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het aanleggen van een DWA-leiding, realiseren van overstort en pompstation, aanleg van een persleiding en het rooien van bomen op de percelen gelegen te 1750 Lennik, Donkerstraat/ Grote Vijverselenweg zn/ Gustaaf Van Der Steenstraat zn/ Losgatstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 1., sectie E, nummers: 181B2, 181E2, 181F2 – sectie F, nummers: 122B, 127N, 129C, 130L, 132B, 187C, 187F, 187H, 188B, 189A, 190A, 1912; afdeling 3., sectie B, nummers 12E, 183S, 184D, 184E, 193A, 194,22G.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 11 oktober 2016 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 12 december 2016 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomenende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient een laatste nota in. De tussenkomenende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 6 februari 2018.

Advocaat Joeri LETEN, *loco* advocaat Pieter JONGBLOET, voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Dirk DE GREEF, voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Bram DE SMET, *loco* advocaat Erika RENTMEESTERS, voert het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 4 februari 2016 bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het aanleggen van een DWA-leiding, realiseren van overstort en pompstation, aanleg van een persleiding, rooien van bomen” op de percelen gelegen te 1750 Lennik, 750 Lennik, Donkerstraat/ Grote Vijverselenweg zn/ Gustaaf Van Der Steenstraat zn/ Losgatstraat zn.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 maart 1977 deels in agrarisch gebied met cultureel, historische en/of esthetische waarde, deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en deels in natuurgebied.

De percelen liggen ook binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg, ‘Sectoraal BPA Zonevreemde bedrijven fase 2’ goedgekeurd op 17 april 2007, in een zone voor verlegging beek.

De percelen liggen ook deels binnen het beschermd landschap ‘Dorpskom van Gaasbeek’ en het VEN-gebied ‘De vallei van de Zuunbeek en zijlopen’.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 16 maart 2016 tot en met 15 april 2016, dient de verzoekende partij één van de vijf bezwaarschriften in.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert op 16 maart 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het agentschap Onroerend Erfgoed, afdeling adviseert op 17 maart 2016 voorwaardelijk gunstig.

De dienst waterlopen van de provincie Vlaams-Brabant adviseert op 21 maart 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 25 april 2016 voorwaardelijk gunstig. Dit advies luidt als volgt:

“...

Bespreking stedenbouwkundige vergunning

Binnen het VEN-gebied wordt ong. 190m betonnen leiding aangelegd met een diameter van 400mm. Het tracé van de leiding dwarst in een minder waardevol deel (Hp) met taluds en het relict van een hoogstamboomgaard. De waardevolle vegetaties, een rietland en een

moerasspirearuigte, resp. moeras en historisch permanent grasland, worden gevrijwaard (verboden te wijzigen vegetaties).

De Diepenbroekbeek en de Molenbeek worden in het VEN-gebied gedwarst. Na aanleg van de collector worden deze waterlopen over ca. 5m hersteld met breuksteen en perkoenpalen ter bescherming van de oevers. Ter hoogte van de oevers worden enkele bomen gerooid. Na de werken wordt ter herstel van de natuurschade zwarte els aangeplant. Het grasland wordt her ingezaaid met een soortgelijk grasmengsel.

In het agrarisch gebied zijn voor de uitvoering van de werken enkele ontbossingen noodzakelijk (zie bespreking boscompensatievoorstel).

Om bovenvermelde motivatie kan het Agentschap voor Natuur en Bos de ontbossing noodzakelijk voor de realisatie van het project gedogen.

Volgens het Agentschap voor Natuur en bos is er voor het uitvoeren van de geplande werken een ontbossing nodig van 1638m². 18134m² dient als bos behouden te worden.

Conclusie

Op basis van bovenstaande uiteenzetting verleent het Agentschap voor Natuur en Bos een gunstig advies mits naleving van de volgende voorwaarden en keurt het aangepast compensatievoorstel goed:

...

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 4 mei 2016 ongunstig.

Het college van burgemeester en schepenen adviseert op 10 mei 2016 ongunstig:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening:

Het project is gelegen aan de rand van het hoofddorp Sint-Kwintens-Lennik langs een intergemeentelijke gemeenteweg halverwege tussen Sint-Kwintens-Lennik en Gaasbeek. De omgeving is gekenmerkt door een landelijk karakter waarin zich een cluster van ambachtelijke bedrijven situeert die grotendeels opgenomen zijn in het “Sectoraal BPA zonevrije bedrijven Fase 2”.

Gelet op de doorlooptijd van het voorliggende dossier voorafgaand aan indieningsaanvraag zijn er grote twijfel over de toegepaste technologie.

Uit de gesprekken tijdens het info-moment en ingevolge verschillende bezwaren kan worden vastgesteld dat:

- Er is behoefte aan voorafgaande afstemming tussen de planning van Aquafin en de planning van de noodzakelijke aanpassingen aan het gemeentelijk rioleringsstelsel;*
- Voorliggend project moet volledig getoetst worden aan het lopend dossier van de provincie Vlaams-Brabant met betrekking tot het wachtbekken gesitueerd ter hoogte van de gemeentelijke sporthal gesitueerd langs de Alfred Algoetstraat;*
- Dat voorliggend project voor verbetering vatbaar is*

Dit ontwerp brengt de bestaande goede ruimtelijke ordening en ontwikkeling van het gebied in het gedrang omdat er geen aandacht wordt besteed aan het overstromingsrisico dat zich herhaaldelijk gemanifesteerd heeft tijdens het afgelopen jaar.

Algemene conclusie:

Om bovenvermelde redenen is het voorgestelde collectorproject met bijhorend overstort en bijhorende pompput planologisch en stedenbouwkundig-architecturaal niet verantwoord.

...

De verwerende partij verleent op 17 juni 2016 een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Het project is grotendeels gelegen in een effectieve risicozone voor overstromingen.

De waterbeheerder, met name Provincie Vlaams-Brabant, Dienst Waterlopen heeft, zoals voormeld, op 21/03/2016 een voorwaardelijk gunstig advies verleend.

Het advies met kenmerk rmt/wat/M/35/16/0326 W.MACHT 4255 dient te worden nageleefd en wordt gekoppeld aan de afgifte van de vergunning.

Dit advies geldt als machtiging voor het uitvoeren van de in het advies vermelde buitengewone werken van verbetering of wijziging.

Het advies wordt gevoegd bij de vergunning.

In alle redelijkheid dient te worden geoordeeld dat mits naleving van het advies van de Provincie Vlaams-Brabant, Dienst Waterlopen er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.

NORMEN EN PERCENTAGES BETREFFENDE DE VERWEZENLIJKE VAN EEN SOCIAAL OF BESCHIEDEN WOONNAANBOD

//

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De' ze beoordeling — als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op gen duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

- *functionele inpasbaarheid*

Er kan gebruik worden gemaakt van de afwijkingsregeling van artikel 4.4.7 §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

- *mobiliteitsimpact*

Tijdens de werken en dus tijdelijk zal er enige hinder zijn op het gebied van mobiliteit. De mobiliteitsimpact is aanvaardbaar.

- *schaal, ruimtegebruik en bouwdichtheid*

Het project is gelegen in de Gustaaf Van der Steenstraat, Grote Vijverselenweg, Losgatstraat en Donkerstraat te Lennik.

De schaal en het ruimtegebruik zijn aanvaardbaar.

- visueel-vormelijke elementen

Rioleringswerken passen in de ruimtelijke context aangezien het om ondergrondse werken gaat. Enkel de deksels van de inspectieputten zijn zichtbaar maar deze komen gelijk met het maaiveld of enkele centimeters erboven. Rond het pompstation wordt een afsluiting met hekwerk (breedte = 4m) geplaatst. Rondom het pompstation wordt een groenscherm voorzien. Bovenop het pompstation zijn verluchtingselementen voorzien, de schakelkast wordt eveneens bovengronds geplaatst. Aangezien de geplande werken grotendeels ondergronds (geen opgaande constructies) worden aangelegd vormen ze geen negatieve hinder voor de omgeving.

- cultuurhistorische aspecten

De aanvraag ligt deels in het beschermd landschap 'Dorpskom van Gaasbeek' (Regentsbesluit van 5/11/1946).

Agenschap Onroerend Erfgoed gaf, zoals voormeld, op 16/03/2016 een voorwaardelijk gunstig advies. Het advies met kenmerk 4.002/23104/110.7 dient te worden nageleefd en wordt gekoppeld aan de afgifte van de vergunning. Het advies geldt enkel als toelating voor de gunstig geadviseerde handelingen, mits voldaan wordt aan de voorwaarden van dit advies.

Het advies wordt gevoegd bij de vergunning.

- het bodemreliëf

//

- hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

Via het aan te leggen collectorennet wordt het afvalwater aangesloten aan de RWZI van Sint-Pieters-Leeuw

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag is in overeenstemming met de wettelijke bepalingen en is verenigbaar met een goede plaatselijke ruimtelijke ordening mits inachtnaam van onderstaande voorwaarden.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen verwijzen voor de tijdigheid van hun beroep naar de aanplakking van de bestreden beslissing op 11 juli 2016.

2.

De verwerende partij stelt dat het beroep laattijdig is omdat het beroep door de Raad ontvangen is op 29 augustus 2016.

3.

De tussenkomenende partij betwist de tijdigheid van het beroep niet.

4.

De verzoekende partij en de verwerende partij voegen in hun wederantwoordnota, respectievelijk laatste nota, niets toe.

Beoordeling door de Raad

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Het beroep is ingesteld met een aangetekende brief van 25 augustus 2016, zijnde de laatst mogelijke dag waarop er rechtsgeldig een beroep kon worden ingediend.

De exceptie wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren in een eerste middel de schending aan van artikel 4 van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften van het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, van de artikelen 4.3.1, §1, 1°, a) en 7.4.4, §1 VCRO, van artikel 3, §3 van besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, § 2 en artikel 4.7.1, § 2, tweede lid VCRO (hierna: Besluit Handelingen van Algemeen Belang), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet) en van het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen voeren aan dat de verwerende partij onterecht stelt dat, bij gebreke aan een specifiek voorschrift met betrekking tot het agrarisch gebied met cultureel, historische en/of esthetische waarde, er naar analogie verwezen kan worden naar de voorschriften inzake het woongebied met cultureel, historische en/of esthetische waarde.

Zij wijzen er op dat artikel 4 van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften van het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse voorziet in een specifieke omschrijving voor zones met cultuurhistorische waarde. De verzoekende partijen zijn dan ook van oordeel dat niet “naar analogie” gekeken dient te worden naar de voorschrift met betrekking tot het woongebied met cultureel, historische en/of esthetische waarde, maar dat de aanvraag getoetst dient te worden aan artikel 4 van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften van het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse.

Volgens de verzoekende partijen dient de verwerende partij, om toepassing te kunnen maken van artikel 4.4.7 VCRO, het aangevraagde aan de correcte geldende bestemmingsvoorschriften toetsen om tot het besluit te kunnen komen dat er omwille van het openbaar nut van de geldende gewestplanbestemming afgeweken kan worden. De ligging in een zone met cultuurhistorische

waarde kan immers tot gevolg hebben dat het, niettegenstaande het openbaar nut, niet wenselijk is om af te wijken van deze voorschriften.

2.

De verwerende partij antwoordt dat artikel 4 van de aanvullende voorschriften bij het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse niet van toepassing is omdat de aanvraag niet in een zone met cultuurhistorische waarde gelegen is. De aanvraag is echter wel deels gelegen in agrarisch gebied met culturele, historische en/of historische waarde, zodat de verwerende partij naar analogie kon teruggrijpen naar de voorschriften inzake het woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

3.

De tussenkomende partij stelt dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij dit middel nu zij niet aantonen welk belang zij kunnen hebben bij een middel dat betrekking heeft op de stedenbouwkundige verenigbaarheid van een deel van het project dat hun rechten op geen enkele wijze beïnvloedt. Immers zijn de percelen van de verzoekende partijen gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De tussenkomende partij stelt verder dat deze gewestplanbestemming voor hen zelfs niet geldt, nu het 'Sectoraal BPA Zonevreemde Bedrijven fase 2' de percelen van de verzoekende partijen een bestemming heeft gegeven die afwijkt van de gewestplanbestemming.

Ten gronde wijst de tussenkomende partij er op dat de bestreden beslissing gemotiveerd is door toepassing te maken van artikel 4.4.7, §2 VCRO en dat de essentie van deze bepaling is dat geen toetsing dient te gebeuren aan de stedenbouwkundige voorschriften, aangezien vaststaat dat het aangevraagde project hiermee strijdig is. Artikel 4.4.7, §2 VCRO vereist niet meer dat de "betrokken handelingen de algemene bestemming en het architectonische en landschappelijke karakter van het gebied niet kennelijk in het gedrang brengen". Derhalve is het niet van belang of de verwerende partij verwezen zou hebben naar de verkeerde voorschriften aangezien het project geen betrekking heeft op een landbouwactiviteit en dus alleen al om deze reden strijdig is met de bestemming agrarisch gebied.

Verder volgt uit artikel 3, §1, 9° en 14° van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang dat het project een ruimtelijk beperkte impact heeft, hetgeen de verzoekende partijen ook niet betwisten. Zij stelt nog vast dat hoewel de verzoekende partijen de schending van artikel 3, §3 van voormeld Besluit aanvoeren, zij nalaten om deze beweerde schending uiteen te zetten. Daarenboven blijkt uit de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening alsook uit de verleende adviezen dat het project geen negatieve invloed zal hebben op de cultureel, historische en/of esthetische waarde van het landschap. Ook komt de inkleuring van het agrarisch gebied met cultureel, historische en/of esthetische waarde overeen met de afbakening van het beschermd landschap 'dorpskom van Gaasbeek' en heeft het Agentschap Onroerend Erfgoed gunstig geadviseerd.

Zij wijst er tot slot nog op dat de invulling van de bijzondere voorschriften die gelden voor woongebieden met culturele historische en/of esthetische waarde, inhoudelijk wel degelijk aanleunt bij het door de verzoekende partij aangehaalde voorschrift zoals weergegeven in artikel 4 van de aanvullende voorschriften van het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse. Indien er een toetsing aan het aanvullende voorschrift had moeten gebeuren, kan uit het geheel van de bestreden beslissing afgeleid worden dat dit meer dan afdoende is gebeurd.

4.

De verzoekende partijen stellen belang te hebben bij het middel. De percelen gelegen in agrarisch gebied met cultureel, historisch en/of esthetische waarde, maken immers deel uit van hetzelfde project en dezelfde bestreden beslissing. De onwettigheid die betrekking heeft op de percelen

gelegen in agrarisch gebied met cultureel, historische en/of esthetische waarde, benadeelt dan ook de verzoekende partijen gezien hun percelen deel uitmaken van hetzelfde project.

De verzoekende partijen benadrukken nog dat uit de bestreden beslissing moet blijken dat de aanvraag is getoetst aan alle bij de gewestplanbestemmingen horende bestemmingsvoorschriften, en dat dit niet blijkt uit de bestreden beslissing. Zij zien deze bewering bevestigd in een passage uit de schriftelijke uiteenzetting van de tussenkomenende partij waarin zij stelt dat de inhoud van het bestemmingsvoorschrift voor agrarische gebied met culturele, historische en/of esthetische waarde “aanleunt” bij de voorschriften die gelden voor woongebieden met culturele, historische en/of esthetische waarde. De tussenkomenende bevestigt met deze stelling in wezen dat beiden niet dezelfde lading dekken.

5.

De verwerende partij stelt vast dat de verzoekende partijen het middel in de wederantwoordnota in dergelijke mate wijzigen dat er sprake is van een nieuw middel, hetgeen onontvankelijk is. De verzoekende partijen houden immers thans voor dat het noodzakelijk is dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de vergunningsaanvraag getoetst dient te worden aan alle bij de gewestplanbestemmingen horende bestemmingsvoorschriften. Echter wordt *in casu* op een geldige manier afgeweken van de stedenbouwkundige voorschriften.

6.

De tussenkomenende partij merkt inzake het belang bij het middel op dat de verzoekende partijen in hun wederantwoordnota niet aantonen noch verduidelijken waarom de onwettigheid die betrekking heeft op percelen met een andere gewestplanbestemming hen zou aanbelangen. Immers volstaat het loutere feit dat het middel aanleiding kan geven tot vernietiging van de stedenbouwkundige vergunning niet aangezien de vereiste dat men moet beschikken over een belang bij het middel op die wijze elke zin zou verliezen.

Zij benadrukt dat de verzoekende partijen onterecht aanvoeren dat de toepassing van artikel 4.4.7, §2 VCRO niet verhindert dat toch nog eerst aan de correcte en geldende voorschriften moet worden getoetst omdat die toets er in zou kunnen resulteren dat de vergunningverlenende overheid er voor kiest om geen gebruik te maken van de afwijkmogelijkheid. Volgens de tussenkomenende partij mist dergelijke argumentatie elke grond aangezien *in casu* duidelijk blijkt dat men wel degelijk gebruik maakt van de afwijkmogelijkheid, zodat een voorafgaande toetsing aan de bestemmingsvoorschriften waarvan men wil en kan afwijken, compleet zinloos is.

Beoordeling door de Raad

1.1

De verzoekende partijen voeren in essentie aan dat de verwerende partij de aanvraag niet getoetst heeft aan de correcte geldende bestemmingsvoorschriften. Zij kon immers niet, bij gebreke aan een specifiek voorschrift voor agrarisch gebied met cultureel, historische en/of esthetische waarde naar analogie teruggrijpen naar het voorschrift inzake woongebied met cultureel, historische en/of esthetische waarde. Nu artikel 4 van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften van het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse betrekking heeft op zones met cultuurhistorische waarde, diende de verwerende partij volgens de verzoekende partijen de aanvraag te toetsen aan dit voorschrift.

1.2

De tussenkomenende partij betwist de ontvankelijkheid van het middel. Volgens de tussenkomenende partij hebben de verzoekende partijen geen belang bij het middel, nu hun eigendom gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en dit op ruime afstand van de percelen gelegen in agrarisch gebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

Een verzoekende partij heeft in beginsel belang bij een middel indien de vernietiging van de bestreden beslissing op grond van dit middel voor haar een voordeel kan meebrengen, of indien de in het middel aangeklaagde onwettigheid haar heeft benadeeld.

De omstandigheid dat de percelen van de verzoekende partijen niet gelegen zijn in agrarisch gebied met culturele, historische en/of esthetische waarde, ontnemt hen niet het belang om dit middel aan te voeren.

De exceptie wordt verworpen.

2.1

De percelen waarop de aanvraag betrekking heeft zijn volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse deels gelegen in agrarisch gebied met cultureel, historische en/of esthetische waarde, deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en deels in natuurgebied.

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat er voor de gewestplanbestemming agrarisch gebied met cultureel, historische en/of esthetische waarde geen specifieke voorschriften bestaan, zodat naar analogie gekeken kan worden naar het in artikel 6.1.2.3 van het Inrichtingsbesluit opgenomen voorschrift met betrekking tot het woongebied met cultureel, historische en/of esthetische waarde.

De verwerende partij stelt verder vast dat de aanvraag in strijd is met de geldende voorschriften van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, met betrekking tot het agrarisch gebied met cultureel, historische en/of esthetische waarde, het landschappelijk waardevol agrarisch gebied en het natuurgebied alsook met de geldende voorschriften van het bijzonder plan van aanleg 'Sectoraal BPA Zonevreemde bedrijven fase 2' met betrekking tot de zone voor parking en verharding, de groenbuffer en de zone voor verlegging beek.

Vervolgens wordt in de bestreden beslissing toepassing gemaakt van artikel 4.4.7, §2 VCRO. Dit artikel luidt als volgt:

“ ...

2. In een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, mag worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuren of voorzieningen tot gevolg hebben.

De Vlaamse Regering bepaalt welke handelingen van algemeen belang onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen. Ze kan ook de regels bepalen op basis waarvan kan worden beslist dat niet door haar opgesomde handelingen toch onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen.

Deze paragraaf verleent nimmer vrijstelling van de toepassing van de bepalingen inzake de milieueffectrapportage over projecten, opgenomen in hoofdstuk III van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

...”

Gelet op de appreciatiebevoegdheid van de verwerende partij bij de toepassing van artikel 4.4.7, §2 VCRO, is de Raad in de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht enkel bevoegd

om na te gaan of de verwerende partij haar appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen.

2.2

Uit artikel 4.4.7, §2 VCRO blijkt dat van de stedenbouwkundige voorschriften mag worden afgeweken wanneer de werken gekwalificeerd worden als handelingen van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact en dat de Vlaamse Regering moet bepalen welke handelingen hieronder vallen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen niet betwisten dat de aanvraag in strijd is met de geldende gewestplanbestemming en in dit middel evenmin betwisten dat de werken gekwalificeerd kunnen worden als handelingen van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact in de zin van artikel 4.4.7, §2 VCRO. Zij menen echter dat de verwerende partij, zelfs bij toepassing van de afwijkingsmogelijkheid, de aanvraag nog steeds dient te toetsen aan de correcte stedenbouwkundige voorschriften, hetgeen zij volgens de verzoekende partijen *in casu* niet heeft gedaan.

Nog daargelaten de vraag of de verzoekende partijen gevolgd kunnen worden waar zij aanvoeren dat de verwerende partij de aanvraag diende te toetsen aan artikel 4 van de aanvullende voorschriften van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse en niet naar analogie kon toetsen aan het voorschrift inzake woongebied met cultureel, historische en/of esthetische waarde, dient de Raad vast te stellen dat het middel niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden. De verwerende partij overweegt immers in de bestreden beslissing uitdrukkelijk dat toepassing wordt gemaakt van de in artikel 4.4.7, §2 VCRO voorziene afwijkingsmogelijkheid en dat er aldus afgeweken wordt van de geldende gewestplanbestemming. De omstandigheid dat de verwerende partij de aanvraag niet getoetst zou hebben aan het correcte voorschrift, doet dan ook geen afbreuk aan het feit dat de verwerende partij conform artikel 4.4.7, §2 VCRO afwijkt van de stedenbouwkundige voorschriften.

Zo doet de kritiek van de verzoekende partij dat, rekening houdend met de geldende voorschriften van het gebied en *in casu* gelet op de cultuurhistorische waarde ervan, het mogelijk is dat het toch “niet verkieslijk” is om af te wijken van de planologische bestemming, geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing gedane beoordeling. De verzoekende partijen tonen met hun uiteenzetting niet aan dat de verwerende partij op een onwettige wijze toepassing zou hebben gemaakt van de afwijkingsmogelijkheid vervat in artikel 4.4.7, §2 VCRO.

3.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen roepen de schending in van de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, de stedenbouwkundige voorschriften van het ‘Sectoraal BPA Zonevreemde bedrijven fase 2’, de artikelen 4.3.1, §1, 1°, a) en 4.4.7, §2 VCRO, artikel 3, §3 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, § 2 en artikel 4.7.1, § 2, tweede lid VCRO (hierna: Besluit Handelingen van Algemeen Belang), de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, het

motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen voeren aan dat de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning verleent die strijdig is met de gewestplanbestemming en het Sectoraal BPA 'Zonevrije Bedrijven fase 2', zonder dat aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 4.4.7, §2 VCRO is voldaan. Zij stellen immers vast dat de aanvraag onder meer betrekking heeft op het rooien van bomen, hetgeen een handeling is die niet voorkomt in de lijst van handelingen in artikel 3, §1 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang. Hierdoor kan de vergunningverlenende overheid slechts toepassing maken van artikel 3, §2-3 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang.

De verwerende partij kan niet zonder meer besluiten dat het rooien van bomen een ruimtelijke beperkte impact heeft op het gebied en de omliggende gebieden, gelet op de ligging van het project in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, natuurgebied en in VEN-gebied. De verzoekende partijen stellen vast dat de bestreden beslissing niet motiveert of de ontbossing een handeling van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact zou kunnen zijn bij de beoordeling met betrekking tot de in artikel 4.4.7, §2 VCRO voorziene afwijkmogelijkheid.

2.

De verwerende partij stelt terecht geoordeeld te hebben dat indien artikel 3, §1 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang, de geplande werken als handelingen van algemeen belang die een beperkte impact hebben omschrijft, dit ook het rooien van bomen kan omvatten. Zij wijst er daarnaast nog op dat het agentschap voor Natuur en Bos voorwaardelijk gunstig adviseerde en dat deze voorwaarden zijn weerhouden in de bestreden beslissing.

3.

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij het tweede middel. Zij wijst er op dat de ontbossing geen betrekking heeft op de eigendom van de verzoekende partijen en dat hun perceel hierdoor evenmin nadelig wordt beïnvloed.

Ten gronde stelt zij dat de rechtsgrond voor het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning voor het ontbossen niet gelegen is in artikel 4.4.7, §2 VCRO, maar in artikel 90bis, §1 van het Bosdecreet. De mogelijkheid om een vergunning tot ontbossing te komen vloeit immers voort uit het Bosdecreet zelf. De tussenkomende partij is van oordeel dat er overeenkomstig artikel 90bis, §1 van het Bosdecreet een stedenbouwkundige vergunning voor de ontbossing kan worden bekomen, met name omdat er sprake is van ontbossing met het oog op handelingen van algemeen belang zoals bepaald in artikel 4.4.7, §2 VCRO. Zij stelt dat de in het geding zijnde partijen niet betwisten dat de aangevraagde werken handelingen van algemeen belang zijn.

Volgens de tussenkomende partij heeft het niet expliciet vermelden van het ontbossen in artikel 3, §1 dan ook niet tot gevolg dat er sprake zou zijn van een schending van artikel 4.3.1, §1, lid 1, a) VCRO of dat er voldaan zou moeten zijn aan de voorwaarden van artikel 3, §2 of 3, §3 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang.

Zij wijst eveneens op de bij het aanvraagdossier gevoegde verscherpte natuurtoets en stelt vast dat het Agentschap voor Natuur en Bos de aanvraag in detail heeft onderzocht wat betreft de impact van de ontbossing en de invloed op de waardevolle natuurelementen.

De tussenkomende partij voegt tot slot nog een luchtfoto toe waaruit volgens haar blijkt dat de impact van de gedeeltelijke ontbossing, die zich niet in het VEN-gebied bevindt, beperkt is.

4.

De verzoekende partijen stellen wel degelijk te beschikken over een belang bij het middel, nu de onregelmatigheid van de vergunning met betrekking tot één perceel, nadelige gevolgen heeft voor de gehele vergunning.

Zij wijzen verder op het gegeven dat de tussenkomende partij in haar uiteenzetting zelf stelt dat artikel 90bis, §1 van het Bosdecreet de juridische grondslag is wat betreft het rooien van de bomen, terwijl hier in de bestreden beslissing nergens naar verwezen wordt. Volgens de tussenkomende partij vereist het motiveringsbeginsel dat iedere beslissing een wettelijke of reglementaire grondslag heeft. Het ontbreken van de wettelijk vereiste rechtsgrond is een onwettigheid die de openbare orde raak en zelfs ambtshalve door de Raad gesanctioneerd kan worden. De verzoekende partijen besluiten dan ook dat het middel tot de vernietiging van de bestreden beslissing moet leiden.

De verzoekende partijen voeren verder aan dat indien artikel 90bis, §1 van het Bosdecreet de juridische grondslag is, het vast staat dat het rooien van een groot aantal bomen geen handeling van algemeen belang impliceert en al zeker geen ruimtelijk beperkte impact heeft.

5.

De verwerende partij voegt in haar laatste nota niets toe.

6.

De tussenkomende partij voegt nog toe dat de verzoekende partijen ten onrechte stellen dat de wettelijke grondslag voor de ontbossing nergens in de bestreden beslissing terug te vinden is. Immers wordt in het advies van het agentschap voor Natuur en Bos, waarnaar de bestreden beslissing uitdrukkelijk verwijst en ervan deel uitmaakt, wel degelijk verwezen naar artikel 90bis van het Bosdecreet als rechtsgrond. Ook bij de bespreking van het boscompensatievoorstel wordt naar deze regelgeving verwezen en wordt daarenboven zelfs aangehaald dat artikel 90bis van het Bosdecreet een direct werkende norm is.

Beoordeling door de Raad

1.1

De verzoekende partijen betogen in essentie dat de verwerende partij in het kader van de toepassing van artikel 4.4.7, §2 VCRO niet uiteenzet of het rooien van de bomen een handeling van algemeen belang met een ruimtelijke beperkte impact is in de zin van artikel 4.4.7, §2 VCRO. Zij stellen immers vast dat een ontbossing geen handeling betreft zoals omschreven in artikel 3, §1 van het Besluit Handelingen van Algemeen Belang, zodat slechts toepassing gemaakt kan worden van artikel 3, §2-3 Besluit Handelingen van Algemeen Belang.

1.2

De tussenkomende partij betwist de ontvankelijkheid van het middel. Volgens de tussenkomende partij hebben de verzoekende partijen geen belang bij het middel nu de ontbossing geen betrekking heeft op de percelen van de verzoekende partijen.

Een verzoekende partij heeft in beginsel belang bij een middel indien de vernietiging van de bestreden beslissing op grond van dit middel voor haar een voordeel kan meebrengen, of indien de in het middel aangeklaagde onwettigheid haar heeft benadeeld.

De omstandigheid dat de ontbossing niet zal gebeuren op de percelen van de verzoekende partijen, ontnemt hen niet het belang om dit middel aan te voeren.

De exceptie wordt verworpen.

2.1

Artikel 90bis, §1, 1° van het Bosdecreet luidt als volgt:

“ ...

Ontbossing is verboden tenzij mits het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning in toepassing van de wetgeving op de ruimtelijke ordening. Een stedenbouwkundige vergunning voor ontbossing of een verkavelingsvergunning voor geheel of gedeeltelijk beboste terreinen kan niet worden verleend tenzij in de hierna vermelde gevallen:

1° ontbossing met het oog op [handelingen van algemeen belang zoals bepaald in de artikelen 4.1.1, 5°, 4.4.7, § 2, en 4.7.1, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening];

...”

De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen niet kunnen voorhouden dat de rechtsgrond voor de ontbossing niet blijkt uit de bestreden beslissing. De bestreden beslissing verleent de stedenbouwkundige vergunning en stelt dat de aanvrager verplicht is om de volgende voorwaarden na te leven:

“ ...

het voorwaardelijk gunstig advies (met hierin het goedgekeurde boscompensatievoorstel) van Agentschap Natuur en Bos d.d. 21/04/2016.

Het advies met kenmerk RV&SV-16-02774-VB en het goedgekeurd boscompensatievoorstel met kenmerk COMP/16/0034/VB worden gevoegd bij de vergunning.

...”

Uit de stukken van het dossier blijkt dat het advies als bijlage bij de bestreden beslissing werd gevoegd. De verzoekende partijen betwisten niet dat de verwerende partij het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos bijtreedt in de bestreden beslissing en dat dit advies als bijlage bij de bestreden beslissing werd gevoegd, zodat zij kennis hebben gekregen van de inhoud hiervan.

In dit advies, zoals geciteerd onder punt III, stelt het Agentschap voor Natuur en Bos dat de rechtsgrond in het kader van ontbossing artikel 90bis van het Bosdecreet is, dat zij het aangepast boscompensatievoorstel goedkeurt en dat zij gunstig adviseert mits naleving van de volgende voorwaarden:

“ ...

- *De te ontbossen oppervlakte bedraagt 1638m². Deze oppervlakte valt niet meer onder het toepassingsgebied van het Bosdecreet.*
- *De resterende bosoppervlakte (18314m²) moet ALS BOS behouden blijven. Bijkomende kappingen in deze zone kunnen maar uitgevoerd worden mits machtiging door het Agentschap voor Natuur en Bos. Het is evenmin toegelaten in deze zone constructies op te richten of ingrijpende wijzigingen van de bodem, de strooisel-, kruid- of boomlaag uit te voeren.*
- *De plannen A,B en C goedgekeurd door het Agentschap voor Natuur en Bos dient deel uit te maken van de stedenbouwkundige vergunning.*
- *De vergunning wordt verleend op grond van artikel 90bis, §5, derde lid, van het Bosdecreet en onder de voorwaarden zoals opgenomen in het hierbij gevoegde compensatieformulier met nummer: COMP/16/0034/VB*
- *De bosbehoudsbijdrage van € 3569,04 dient binnen de 4 maanden, vanaf de datum waarop gebruik mag gemaakt worden van deze vergunning, gestort worden op het*

rekeningnummer van het Agentschap voor Natuur en Bos, zoals vermeld op het overschrijvingsformulier welke als bijlage bij deze vergunning gevoegd werd.

...

Uit het samenlezen van de bestreden beslissing met het voorwaardelijk gunstig advies van het Agentschap voor Natuur en Bos blijkt dan ook dat artikel 90bis van het Bosdecreet de rechtsgrond vormt voor de ontbossingen en dat de ontbossing noodzakelijk is voor de realisatie van het aangevraagde project.

2.2

De Raad stelt verder vast dat het middel feitelijke grondslag mist waar de verzoekende partijen aanvoeren dat de verwerende partij in de bestreden beslissing diende te motiveren waarom het rooien van de bomen een handeling van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact in de zin van artikel 4.4.7, §2 VCRO zou uitmaken.

Uit artikel 90bis, §1, 1° van het Bosdecreet volgt immers dat een stedenbouwkundige vergunning verleend kan worden voor ontbossing met het oog op handelingen van algemeen belang zoals bepaald in onder meer artikel 4.4.7, §2 VCRO. Gezien de bestreden beslissing uitdrukkelijk bepaalt dat de vergunde werken handelingen van algemeen belang met beperkte ruimtelijke impact in de zin van artikel 4.4.7, §2 VCRO uitmaken, en de verzoekende partijen dit niet betwisten, is er dan ook voldaan aan artikel 90bis, §1, 1° van het Bosdecreet.

3.

Het middel wordt verworpen.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen roepen in een derde middel de schending in van artikel 4.7.26, §4, 2° VCRO, de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen stellen vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing overweegt dat het ongunstig advies van de gemeente Lennik “om voornoemde redenen” niet wordt bijgetreden. Zij stellen vast dat dit advies in de bestreden beslissing niet wordt vermeld bij de bespreking van de externe adviezen. Volgens de verzoekende partijen blijkt uit de bestreden beslissing niet wat de inhoud is van dit ongunstig advies, en evenmin waarom dit advies niet wordt bijgetreden door de verwerende partij.

Zij wijzen op rechtspraak van de Raad waarin gesteld wordt dat indien het vergunningverlenend bestuursorgaan afwijkt van de doorheen de administratieve procedure uitgebrachte adviezen, de het bestuursorgaan des te zorgvuldiger moet motiveren en afdoende moet laten blijken waarom de argumentatie van het advies niet wordt gevolgd. Volgens de verzoekende partijen blijkt uit de bestreden beslissing niet waarom dit advies wordt gevolgd en zijn er geen “voornoemde redenen” zoals de verwerende partij overweegt.

2.

De verwerende partij verwijst naar de overweging in de bestreden beslissing waarin gesteld wordt dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lennik ongunstig adviseerde.

De verwerende partij stelt vast dat in de bestreden beslissing gesteld wordt dat dit advies niet wordt bijgetreden en dat zij bij de beoordeling van de ingediende bezwaren tijdens het openbaar onderzoek motiveert waarom zij zich niet aansluit bij deze bezwaren en derhalve het standpunt van het college van burgemeester en schepenen niet volgt.

3.

De tussenkomenende partij wijst op de beoordeling in de bestreden beslissing van de tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren. Zij stelt vast dat, hoewel het ongunstig advies van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lennik niet letterlijk weergegeven is, uit de bestreden beslissing wel afgeleid kan worden dat de gemeente zich bij deze bezwaren heeft aangesloten en hierom ongunstig geadviseerd heeft. De verwerende partij motiveert in de bestreden beslissing uitdrukkelijk waarom zij deze bezwaren niet weerhouden heeft en bijgevolg waarom zij het niet eens is met het ongunstige advies van het college van burgemeester en schepenen.

4.

De verzoekende partijen stellen in hun wederantwoordnota dat de verwerende partij verkeerdelijk stelt het advies wel te vermelden, nu er enkel verwezen wordt naar het advies, zonder dit advies op te nemen in de bestreden beslissing. Zij ziet dit bevestigd in de schriftelijke uiteenzetting van de tussenkomenende partij waarin uitdrukkelijk staat aangegeven dat de inhoud van het advies niet is opgenomen in de bestreden beslissing.

Zij stellen vervolgens dat de tussenkomenende partij niet kan voorhouden dat het niet weergeven van het ongunstige advies in de bestreden beslissing niet tot de gegrondheid van het middel kan leiden. De verwerende partij wijkt immers af van een eerder verstrekt negatief advies, waardoor zij des te zorgvuldiger dient te motiveren.

5.

De verwerende en de tussenkomenende partij voegen in hun laatste nota, respectievelijk laatste schriftelijke uiteenzetting niets toe.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen betogen in essentie dat uit de bestreden beslissing niet blijkt wat de inhoud is van het ongunstige advies van het college van burgemeester en schepenen en evenmin waarom dit advies niet wordt gevolgd door de verwerende partij.

2.1

Conform artikel 4.7.26, 2° VCRO dient het vergunningverlenende bestuursorgaan of zijn gemachtigde in de bijzondere procedure voorafgaand advies in te winnen van de door de Vlaamse Regering aangewezen instanties en van het college van burgemeester en schepenen.

De artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor een of meer bestuurden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat die afdoende moeten zijn. Afdoende wil zeggen dat de motivering draagkrachtig moet zijn, dat wil zeggen dat de motieven moeten volstaan om de beslissing te verantwoorden.

De motiveringsplicht van de verwerende partij impliceert niet dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle ingediende bezwaren en argumenten die tijdens de administratieve procedure werden uitgebracht, punt per punt moet beantwoorden of weerleggen.

2.2

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lennik adviseert op 10 mei 2016 ongunstig. In het advies wordt gesteld dat het ontwerp de goede ruimtelijke ordening en ontwikkeling van het gebied in het gedrang brengt omdat er geen aandacht wordt besteed aan het overstromingsrisico dat zich reeds herhaaldelijk gemanifesteerd heeft tijdens het afgelopen jaar.

Voor zover de verzoekende partijen aanvoeren dat uit de bestreden beslissing niet blijkt wat de inhoud is van het ongunstige advies van het college van burgemeester en schepenen, dient de Raad op te merken dat artikel 4.7.26 VCRO nergens bepaalt dat de inhoud van het advies van het college van burgemeester en schepenen opgenomen dient te worden in de bestreden beslissing. Het volstaat dat het advies wordt ingewonnen en dat, in geval hiervan afgeweken wordt, uit de bestreden beslissing afdoende blijkt waarom het advies al dan niet gevolgd wordt.

2.3

De Raad stelt verder vast dat de bestreden beslissing onder het punt “Het openbaar onderzoek” een bespreking door de verwerende partij bevat van de ingediende bezwaren, onder meer met betrekking tot de impact van het pompstation op de oververzadiging van de Molenbeek en het extra belasten van de waterloop door het pompstation terwijl er reeds wateroverlast bestaat. De verwerende partij stelt vervolgens dat “om voornoemde redenen worden de bezwaarschriften ontvankelijk, doch niet gegrond geacht”.

De verwerende partij overweegt onder meer als volgt bij de bespreking van de bezwaren:

“ ...

2. ...

- *het totale debiet 80 l/s dat op dit punt aansluit is minder dan de capaciteit van de bestaande en de nieuwe leiding.*
- *De bestaande riolering zal niet onder druk stromen bij een bui T20j. Het drempelpeil van de OS zal de verhanglijn bepalen, zie lengteprofiel uit het model hieronder, dit is het peil waarbij het rioleringswater uit de riolering verdwijnt naar de waterloop. Vermits de bestaande riolering een vrije stroming heeft (ze stroomt niet onder druk), zal de hydraulische verhanglijn niet hoger komen dan het drempelpeil van het overstort.*
- *De Gustaaf Van den Steenstraat ligt hoger dan het drempelpeil van de OS thv het PS*
- *Besluit: er wordt geen wateroverlast gesimuleerd ter hoogte van de aansluiting in IP K13*

3. Volgens de watertoetskaarten ligt de locatie vandaag ook al in effectief overstromingsgevoelig gebied, daarenboven is een waardevermindering (indien die al van toepassing is), niet van stedenbouwkundige aard.

...

10. De waterloop zal niet bijkomend belast worden, zie repliek onder punt 2

Algemene opmerking: De aangevraagde werken hebben tot doel om het afvalwater binnen de projectzone aan te sluiten op het collectorennet, niet om de wateroverlast van het gebied op te lossen.

...”

De verwerende partij stelt in het kader van de watertoets het volgende:

“ ...

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

Het project is grotendeels gelegen in een effectieve risicozone voor overstromingen.

De waterbeheerder, met name Provincie Vlaams-Brabant, Dienst Waterlopen heeft, zoals voormeld, op 21/03/2016 een voorwaardelijk gunstig advies verleend.

Het advies met kenmerk rmt/wat/M/35/16/0326 W.MACHT 4255 dient te worden nageleefd en wordt gekoppeld aan de afgifte van de vergunning.

Dit advies geldt als machtiging voor het uitvoeren van de in het advies vermelde buitengewone werken van verbetering of wijziging.

Het advies wordt gevoegd bij de vergunning.

In alle redelijkheid dient te worden geoordeeld dat mits naleving van het advies van de Provincie Vlaams-Brabant, Dienst Waterlopen er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.

...”

Naar het oordeel van de Raad blijkt uit de geciteerde overwegingen afdoende waarom de verwerende partij het advies van het college van burgemeester en schepenen niet volgt. De bestreden beslissing maakt duidelijk kenbaar dat de verwerende partij het advies niet volgt. De verwerende partij zet afdoende uiteen waarom zij, in tegenstelling tot het college van burgemeester en schepenen, van oordeel is dat er afdoende aandacht is besteed aan het overstromingsrisico en dat er geen wateroverlast veroorzaakt wordt.

De verzoekende partijen kunnen uit de bestreden beslissing dan ook afleiden waarom het advies van het college van burgemeester en schepenen niet wordt gevolgd. Zij tonen met hun kritiek verder niet aan dat de bestreden beslissing zou steunen op foutieve gegevens, dan wel kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zou zijn.

4.

Het middel wordt verworpen.

D. Vierde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen roepen de schending in van de artikelen 4.3.1, §1, 1°, a) en 4.7.23, §1 VCRO, van artikel 15.4.6.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna: Inrichtingsbesluit), van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet en van het motiveringsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen beweren dat de verwerende partij onterecht overweegt dat de aangevraagde werken geen negatieve visuele impact kunnen hebben op de omgeving doordat de

werken grotendeels ondergronds worden aangelegd, terwijl het pompstation bovengronds wordt voorzien met hierrond een groenscherm.

Volgens de verzoekende partijen dient de verwerende partij overeenkomstig artikel 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit naast de toets aan de agrarische bestemming tevens een esthetische toets uit te voeren, waaruit blijkt of de bestaande schoonheidswaarde van het landschap al dan niet in gevaar gebracht wordt. Zij voert hieromtrent nog aan dat de esthetische toets gericht is op de vrijwaring van de schoonheid van het landschap, ongeacht de vraag of het landschap reeds is aangetast door bestaande beperkte bebouwing.

De verzoekende partijen stellen verder dat de bestreden beslissing manifest tegenstrijdige motieven bevat waar enerzijds gesteld wordt dat er geen negatieve visuele hinder zal kunnen ontstaan omwille van de ondergrondse aanleg, terwijl de verwerende partij anderzijds vaststelt dat rond het pompstation een afsluiting met hekwerk wordt geplaatst en hier rondom nog een groenscherm wordt voorzien. Deze tegenstrijdige motieven heffen elkaar op.

Zij wijzen daarenboven nog op rechtspraak van de Raad van State waarin geoordeeld wordt dat het aanwenden van een groenscherm als “lapmiddel” een erkenning inhoudt van het feit dat de constructie de schoonheidswaarde van het landschap miskent of dreigt te miskennen. De verzoekende partijen zijn dan ook van oordeel dat de stedenbouwkundige vergunning geweigerd diende te worden omwille van de onverenigbaarheid met de stedenbouwkundige voorschriften.

2.

De verwerende partij wijst in haar antwoordnota op de overweging in de bestreden beslissing waarin de visueel-vormelijke elementen geëvalueerd worden. Volgens de verwerende partij is het vanzelfsprekend dat de ondergrondse werken de esthetische toets doorstaan. Zij stelt verder dat omwille van het feit dat het pompstation bovengronds wordt voorzien, er een groenscherm geplaatst wordt zodat de schoonheidswaarde van het landschap niet aangetast wordt.

3.

De tussenkomende partij wijst er op dat door het sectoraal BPA ‘Zonevreemde Bedrijven – fase 2’ de gewestplanbestemming landschappelijk waardevol agrarisch gebied op deze plaats niet meer van toepassing is. Gelet op het primeren van de voorschriften van dit bijzonder plan van aanleg, dient er geen toetsing aan de voorschriften van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied meer te gebeuren.

Zij merkt daarenboven nog op dat, ingevolge de toepassing van artikel 4.4.7, §2 VCRO en artikel 3, §1, er wordt afgeweken van de stedenbouwkundige voorschriften van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied en er bijgevolg geen toetsing meer is vereist aan deze voorschriften. De essentie van artikel 4.4.7, §2 VCRO is immers dat, gelet op de strijdigheid met de stedenbouwkundige voorschriften, er geen toetsing aan deze voorschriften meer dient te gebeuren.

De tussenkomende partij voert verder nog aan dat de verzoekende partijen er niet in slagen om aan te tonen dat het pompstation de schoonheidswaarde van het landschap zou aantasten. Uit luchtfoto’s blijkt daarenboven dat de verzoekende partijen de schoonheidswaarde zelf hebben doen verloren gaan, door het wederrechtelijk inpalmen van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Ook brengt het loutere feit dat er een groenscherm voorzien is, niet met zich mee dat het aangevraagde zich niet in het landschap zou inpassen. Volgens de tussenkomende partij is de rechtspraak op dit vlak genuanceerder en is het mogelijk dat het voorzien van een groenscherm

net zorgt voor landschappelijke inkleding. Daarenboven is het aanplanten van een groenscherm geen bijkomende door de vergunningverlenende overheid opgelegde voorwaarde.

4.

De verzoekende partijen stellen dat, in tegenstelling tot hetgeen de tussenkomende partij lijkt voor te houden, een later bijzonder plan van aanleg de reeds geldende gewestplanbestemming nooit ter zijde kan schuiven. De gewestplanbestemming wordt immers niet opgeheven door de goedkeuring van een bijzonder plan van aanleg dat van de gewestplanvoorschriften afwijkt.

Zij stelt verder dat het niet van belang is of de verzoekende partijen de schoonheidswaarde van het landschap zelf reeds hebben aangetast, nu haar bedrijfsgebouwen niet het voorwerp van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag uitmaken.

Met betrekking tot het voorziene groenscherm merken de verzoekende partijen nog op dat het feit dat de groenbuffer niet bij wijze van voorwaarde is opgelegd, enkel aantoont dat de tussenkomende partij reeds bij de opmaak van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag tot de vaststelling kwam dat het aangevraagde een aanslag zou vormen op de plaatselijke schoonheidswaarde van het landschap.

5.

De verwerende partij benadrukt in haar laatste nota dat het groenscherm zorgt voor landschappelijke inkleding zodat wordt aangesloten op de bestaande landschapselementen. Zij stelt nog dat de Raad van State aanvaardt dat het aan de vergunningverlenende overheid is om dit *in concreto* na te gaan.

6.

De tussenkomende partij stelt in haar laatste schriftelijke uiteenzetting vast dat de verzoekende partijen de stelling dat een gewestplanbestemming niet wordt opgeheven door de goedkeuring van een bijzonder plan van aanleg dat van de gewestplanbestemming afwijkt, niet onderbouwt. Volgens de tussenkomende partij primeert het Sectoraal BPA 'Zonevreemde Bedrijven fase 2' op de bepalingen van het gewestplan zodat de esthetische toets niet vereist is.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen betogen samengevat dat, gelet op de gedeeltelijke ligging van de aanvraag in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, de verwerende partij onterecht stelt dat de werken geen negatieve visuele impact zouden kunnen hebben op de omgeving omdat de werken grotendeels ondergronds worden aangelegd. Volgens de verzoekende partijen diende de verwerende partij een esthetische toets uit te voeren zodat uit de bestreden beslissing blijkt dat de werken in overeenstemming kunnen worden gebracht met de eisen ter vrijwaring van het landschap. De bestreden beslissing bevat op dit vlak eveneens tegenstrijdige motieven waar enerzijds gesteld wordt dat door de ondergrondse aanleg geen negatieve visuele hinder kan ontstaan, terwijl anderzijds rond het pompstation een afsluiting met hekwerk wordt geplaatst en rondom het pompstation een groenscherm wordt voorzien.

2.1

Uit de niet-betwiste gegevens van de zaak blijkt dat de gevraagde werken zich volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse deels situeren in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Voor de landschappelijk waardevolle agrarische gebieden gelden de bestemmingsvoorschriften neergelegd in de artikelen 11.4.1 en 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit.

Artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit bepaalt onder meer het volgende:

“ ...

De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin.

Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven.

...”

Artikel 15.4.6.1 van hetzelfde besluit bepaalt:

“ ...

De landschappelijk waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen.

...”

Uit de samenlezing van de artikelen 11.4.1 en 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit volgt dat de toelaatbaarheid van bouwwerken in landschappelijke waardevolle agrarische gebieden op grond van een tweevoudig criterium moet getoetst worden: 1) een planologisch, wat veronderstelt dat het vergunningverlenend bestuursorgaan nagaat of de te vergunnen werken in overeenstemming zijn met de bestemming agrarisch gebied, en 2) een esthetisch, wat inhoudt dat bedoelde werken in overeenstemming moeten gebracht kunnen worden met de eisen ter vrijwaring van het landschap.

2.2

Het wordt niet betwist dat de aangevraagde werken, met name de aanleg van een DWA-leiding, het realiseren van overstort en pompstation, de aanleg van een persleiding en het rooien van bomen, niet in functie staan van een agrarisch of para-agrarisch bedrijf en aldus in strijd zijn met de gewestplanbestemming.

De verwerende partij verleent de stedenbouwkundige vergunning door toepassing te maken van de in artikel 4.4.7, §2 VCRO voorziene afwijkingsmogelijkheid.

Artikel 4.4.7, §2, eerste lid VCRO luidt als volgt:

“ ...

§2. In een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, mag worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuur te gevolg hebben.

...”

De verzoekende partijen kunnen niet gevolgd worden waar zij aanvoeren dat de verwerende partij, wanneer zij overeenkomstig artikel 4.4.7, §2 VCRO afwijkt van de stedenbouwkundige voorschriften, nog steeds een toets aan het esthetisch criterium zoals vervat in artikel 15.4.6.1

Inrichtingsbesluit dient uit te voeren en dat uit de bestreden beslissing moet blijken waarom de aanvraag al dan niet de schoonheidswaarde van het landschap in het gedrang brengt.

Uit geciteerde bepaling volgt immers dat, indien er toepassing gemaakt wordt van artikel 4.4.7, §2 VCRO, er afgeweken kan worden van de stedenbouwkundige voorschriften. De Raad stelt vast dat de esthetische toets wordt aangemerkt als een stedenbouwkundig voorschrift, waarvan dus op grond van artikel 4.4.7, §2 VCRO kan worden afgeweken.

3.1

De verzoekende partijen voeren verder aan dat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening met betrekking tot het visueel-vormelijke aspect tegenstrijdig is, gezien er enerzijds gesteld wordt dat er geen negatieve visuele hinder kan ontstaan omwille van de grotendeels ondergrondse werken, terwijl anderzijds voorzien wordt in een afsluiting met hekwerk en een groenscherm rond het pompstation.

De verwerende partij dient, overeenkomstig artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b) en §2, eerste lid VCRO, na te gaan of het aangevraagde verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. Of dit het geval is en op welke motieven de verwerende partij zich hiertoe beroept, moet blijken uit de motivering van de bestreden beslissing.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van het vergunningverlenend bestuursorgaan. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidscontrole is de Raad wel bevoegd om na te gaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de haar toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening zal de verwerende partij bovendien moeten rekening houden met de voor het dossier relevante in de omgeving bestaande toestand, rekening houdend met de specifieke gegevens van het dossier en met de aandachtspunten en criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO die, voor zover noodzakelijk en relevant, voor het aangevraagde onderzocht moeten worden.

De artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet bepalen dat eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die beogen rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moeten worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze afdoende moeten zijn. Uit deze bepalingen volgt dat enkel met de in het bestreden besluit vermelde redengeving rekening kan worden gehouden.

3.2

De verwerende partij overweegt bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening het volgende met betrekking tot de visueel-vormelijke elementen:

“ ...

Rioleringswerken passen in de ruimtelijke context aangezien het om ondergrondse werken gaat. Enkel de deksel van de inspectieputten zijn zichtbaar maar deze komen gelijk met het maaiveld of enkele centimeters erboven. Rond het pompstation wordt een afsluiting met hekwerk (breedte = 4m) geplaatst. Rondom het pompstation wordt een groenscherm voorzien. Bovenop het pompstation zijn verluchtingselementen voorzien, de schakelkast wordt eveneens bovengronds geplaatst. Aangezien de geplande werken grotendeels

ondergronds (geen opgaande constructies) worden aangelegd vormen ze geen negatieve hinder voor de omgeving.

...

Uit geciteerde beoordeling blijkt dat de verwerende partij van oordeel is dat, gezien de werken grotendeels ondergronds plaatsvinden en er een afsluiting met hekwerk rond het pompstation alsook een groenscherm rondom het pompstation geplaatst wordt, er geen negatieve hinder voor de omgeving te verwachten valt.

Een dergelijke motivering komt de Raad niet als onredelijk voor. In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen voorhouden, bevat de geciteerde beoordeling geen tegenstrijdige motieven. De loutere omstandigheid dat er voorzien wordt in een afsluiting met hekwerk en een groenscherm, maakt immers niet dat de verwerende partij niet tot het besluit kan komen dat er geen negatieve hinder voor de omgeving te verwachten valt. Het loutere gegeven dat de verzoekende partijen er hieromtrent een andere mening op nahouden dan de verwerende partij, maakt diens beoordeling niet foutief, noch kennelijk onredelijk.

Uit het voorgaande kan besloten worden dat de bestreden beslissing op niet-tegenstrijdige motieven steunt inzake het visueel-vormelijke aspect en dat de verzoekende partijen er niet in slagen om aan te tonen dat de verwerende partij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, in het bijzonder op visueel-vormelijk vlak, foutief of op kennelijk onredelijke wijze heeft uitgevoerd.

4.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv AQUAFIN is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 27 maart 2018 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Chana GIELEN

Pieter Jan VERVOORT